

Udjævningsfond i Virkeligheden var et maskeret Statslaan. Dette er nu ikke ganske rigtigt, for der er ingen, der kan sige, om den vil bringe Penge ind i Landet. Tanken med denne Udjævningsfond er jo den at have fremmede Deviser til Raadighed, og Spørgsmaalet er da, om ikke dette, at de er til Raadighed, og at man ved, de er til Stede, saaledes at der kan gribes ind med dem, om ikke dette kan have den Virkning, at det slet ikke bliver nødvendigt at bruge dem. Og i saa Tilfælde bliver det ikke noget Statslaan; saa bliver det en Foranstaltning, der hviler i sig selv, og som gør sin Virkning, uden at der maaske bliver tyet ret stærkt til den. Hvordan det vil komme til at udfolde sig, det ved ikke jeg, og det tror jeg ikke, nogen med Bestemthed kan se.

Jeg skal endnu gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, der opstillede en lille Sammenligning mellem en Gasbeholder, som skulde udjævne Forbruget, og saa denne Udjævningsfond. Det ærede Medlem mente, at det, at man havde en saadan Gasbeholder, altsaa denne Udjævningsfond, det kunde nok udjævne Forholdet, men det vilde ikke højne Kronens Værdi; det, det kom an paa, var, at man ved Siden af, at man havde en saadan Gasbeholder, tillige kunde udvide sin Gasproduktion. Ja, det er netop det, jeg har fremhævet gentagne Gange: det, det gælder om her, er ikke blot at skabe en Udjævningsfond, men jævnsides hermed skal det produktive og det forbrugende Samfund hvert yde sit Bidrag til, at det ikke blot bliver en Udjævning, en jævn Stigning eller en jævn Dalen af Kursen, men at Udviklingen ogsaa maa føre til, at Kronekursen bliver virkelig højere og i Løbet af nogle faa Aar naar op til Guldpåret. Jeg tør ikke anbefale det, som enkelte har været inde paa, at Nationalbanken nu pludselig skulde indfri Løftet paa sine Sedler om Ombytning med Guldmønt; jeg tror ikke, at man saadan fra 1914 til 1923 kan have en Seddeludstedelse af saa stort Omfang som den, vi har haft, og saa pludselig sige, at nu gaar vi tilbage til Guldmøntfoden. Det vilde blive et farligt Eksperiment, som vi vilde fortryde; vi maa bevæge os fremad imod Guldpåret med lidt langsommere Skridt.

Pürschel: Til det ærede Medlem Hr. Rode vil jeg gerne sige, at jeg ikke, da jeg havde Ordet første Gang, har sagt, at en generel Toldforhøjelse var det eneste Middel. Det beror paa en Misforstaaelse, og hele den Argumentation, som det ærede

Medlem opbyggede paa dette svigtende Grundlag, falder derfor sammen som saa meget andet af, hvad det ærede Medlem saa elegant har opbygget fra denne Talerstol.

Til det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har jeg ogsaa et Par Bemærkninger, først med Hensyn til Nationalbanken. Dennes Ledelses Fejl var jo netop under Krigen i ikke uvæsentlig Grad den, at den ikke var tilstrækkelig uafhængig af Regeringen, og det gør man dog ikke bedre ved at gribe ind overfor den. Endvidere ønsker jeg at sige, at hvis man vil gribe ind overfor Nationalbankens Ret til at benytte Diskontoforhøjelse som det berettigede og nødvendige Middel, det jo nu een Gang er, til Regulering, saa svækker man derved Berettigelsen af Kravet til Nationalbanken om at stræbe hen mod Guldindløselse, dette Krav, som ikke fra nogen Side stærkere end fra vor gennem Landstingsmændene Schovelin og Godskesen er rettet til Nationalbanken, men som jo i Øjeblikket vilde være en Ting, som ganske sikkert vilde virke katastrofalt paa Erhvervslevet. Endvidere forsøgte det ærede Medlem et Forsvar for, hvad han havde gjort med Hensyn til at tage Navne til Indtægt for Importreguleringen. Det ærede Medlem nævnte en hel Række af Navne til Indtægt derfor, som ikke lader sig nævne i den Forbindelse, derom kan der formentlig ingen Tvivl være, men han forsøgte navnlig et Forsvar med Hensyn til et enkelt Navn, Hr. Olesens Navn, og oplæste i den Anledning 5 Navne fra denne Beretning om Importreguleringen i Svejts. Dette Aktstykke indeholder to Beretninger, hvoraf den ene er afgivet af et Flertal, som bedømmer Importreguleringens Virkninger noget gunstigere, den er afgivet af de to Herrer Johannes Dalhoff og Helper, og under denne Beretning, der ikke indeholder et eneste positivt Forslag, der staar: „Foranstaaende Beretning tiltrædes“, og derunder staar ganske vist Olesens Navn. Saaledes er det spinkle Grundlag, den faldefærdige Skanse, bag hvilken det ærede Medlem søgte Ly. Jeg skal ikke sige andet, end at den Beretning — det er det, det ærede Medlem ønsker fremhævet — var en ret villig Bedømmelse af Importreguleringen, og det kalder det ærede Medlem, at Olesen har udtalt sig til Fordel for Importreguleringen. Jeg kan ikke indrømme Berettigelsen af dette, men derimod skal jeg ... (Afbrydelse af Borgbjerg) ... nej, der var ikke Spor af Tvivl om, at hvis Olesen stod frit, og hvis de Mænd, hvis Navne